

**RADA
UNII EUROPEJSKIEJ**

**Bruksela, 16 lutego 2012 r. (17.02)
(OR. en)**

**6353/1/12
REV 1**

**ECOFIN 132
COMPET 85
ENV 99
EDUC 38
RECH 43
SOC 114
POLGEN 25**

NOTA

Od: Sekretariat Generalny Rady
Do: COREPER/RADA

Dotyczy: Europejski semestr 2012: wytyczne makroekonomiczne i budżetowe
– projekt konkluzji Rady

Delegacje otrzymują w załączeniu projekt konkluzji Rady ECOFIN pt. „Europejski semestr 2012: wytyczne makroekonomiczne i budżetowe”, przygotowany przez Komitet Ekonomiczno-Finansowy i uzgodniony przez Komitet Stałych Przedstawicieli.

EUROPEJSKI SEMESTR 2012: WYTYCZNE MAKROEKONOMICZNE I BUDŻETOWE
– PROJEKT KONKLUZJI RADY

Rada

I EUROPEJSKI SEMESTR 2012

1. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE drugą roczną analizę wzrostu gospodarczego przygotowaną przez Komisję, która to analiza jest punktem wyjścia dla europejskiego semestru 2012; ZGADZA SIĘ również co do pięciu priorytetów nakreślonych przez Komisję, wokół których powinny się w 2012 roku skoncentrować działania na szczeblu krajowym i unijnym;
2. **PODKREŚLA**, jak pilne jest podjęcie przekonujących działań politycznych w odpowiedzi na kryzys zadłużeniowy; działania te powinny obejmować zarówno konsolidację finansów publicznych, jak i reformy strukturalne, a ich celem powinno być znaczące poprawienie perspektyw wzrostu w państwach członkowskich; **AKCENTUJE**, jak ważne są krótkoterminowe skutki zwiększenia zaufania, wywołane takimi działaniami, pod warunkiem że będą one realizowane w sposób zdecydowany. W związku z tym **POPIERA** apel o ogólnounijny program polityczny, którego centralnym punktem byłyby środki strukturalne ukierunkowane na średnio- i długoterminowe wyzwania związane z wzrostem;
3. Pośród pięciu priorytetów nakreślonych przez Komisję **KŁADZIE NACISK** na fakt, że polityki makroekonomiczne i budżetowe na szczeblu krajowym i unijnym powinny w 2012 roku koncentrować się na: kontynuowaniu zdecydowanej i sprzyjającej wzrostowi konsolidacji fiskalnej, z uwzględnieniem zagrożeń fiskalnych i makrofinansowych, specyficznych dla poszczególnych krajów; zapewnieniu zdrowego systemu finansowego i solidnego sektora bankowego w celu odbudowania zaufania inwestorów i przywrócenia gospodarce normalnej akcji pożyczkowej; a także kontynuowaniu reform strukturalnych, aby wspierać inteligentny, trwały wzrost gospodarczy sprzyjający włączeniu społecznemu, propagować konkurencyjność i korygować zakłócenia równowagi makroekonomicznej; **PRZYPOMINA**, że zaakceptowanie przez opinię publiczną konsolidacji fiskalnej i głównych reform strukturalnych ma kapitalne znaczenie dla ich udanej realizacji; w związku z tym przy opracowywaniu reform należy uwzględnić kwestie solidarności społecznej i efekty dystrybucyjne;
4. **PODKREŚLA**, że horyzontalne wytyczne makroekonomiczne i budżetowe przedstawione w 2011 roku zasadniczo są nadal aktualne; ZGADZA SIĘ również co do tego, że w 2012 roku należy położyć duży nacisk na wdrożenie wcześniejszych wytycznych i na konkretne środki dotyczące zaleceń dla poszczególnych krajów;

5. Zgodnie ze zintegrowanymi ramami nadzoru, strategią „Europa 2020” i zintegrowanymi wytycznymi APELUJE do państw członkowskich, by przedstawiły w swoich programach stabilności lub programach konwergencji oraz krajowych programach reform na okres 2012/2013 kompleksowe odpowiedzi zawierające konkretne, szczegółowe i ambitne środki ukierunkowane na wyzwania budżetowe, makroekonomiczne i strukturalne, z uwzględnieniem swojej sytuacji wyjściowej; programy te powinny zostać przedstawione najlepiej do połowy kwietnia, a nie później niż do 30 kwietnia; ZACHĘCA przy tym Komisję, by na tej podstawie proponowała ambitne zalecenia dla poszczególnych krajów – stosownie do przypadku w oparciu o zalecenia wydane w 2011 roku i poprzez uszczegółowienie takich zaleceń;
6. **PODKREŚLA** szczególną potrzebę podjęcia ambitnych i przekonujących działań politycznych w odpowiedzi na kryzys w strefie euro; **PRZYJMUJE DO WIADOMOŚCI** dobrowolne zobowiązania podjęte przez państwa członkowskie strefy euro i państwa członkowskie spoza tej strefy w ramach paktu euro plus; **APELUJE** do tych państw członkowskich, by nadal z determinacją wypełniały te zobowiązania; **OCZEKUJE** również szczególowej oceny wykonania podjętych zobowiązań, co pomoże uczestniczącym państwom członkowskim skupić uwagę polityczną na kontynuowaniu najistotniejszych pozostałych reform w stosownych obszarach;
7. Co więcej, **Z APROBATĄ PRZYJMUJE** wejście w życie – w grudniu 2011 roku – tzw. sześciopaku, czyli nowego pakietu ustawodawczego, który wzmacnia zarządzanie gospodarcze i koordynację polityki gospodarczej w UE; **ZOBOWIĄZUJE SIĘ** do terminowego i skutecznego wdrażania tego pakietu w najbliższym europejskim semestrze i później; **PRZYJMUJE DO WIADOMOŚCI** nowe wnioski Komisji dotyczące dalszego wzmacniania nadzoru nad strefą euro i zobowiązuje się do ich szybkiego przeanalizowania i zatwierdzenia; **PRZYJMUJE** także **DO WIADOMOŚCI** pierwsze sprawozdanie Komisji na temat mechanizmu ostrzegania, które stanowi punkt wyjścia dla nowej procedury dotyczącej nadmiernego zakłócenia równowagi i dalszych dyskusji na temat odpowiednich działań politycznych.

II WSKAZÓWKI DOTYCZĄCE POLITYKI BUDŻETOWEJ I MAKROEKONOMICZNEJ

Kontynuacja różnicowanej konsolidacji fiskalnej sprzyjającej wzrostowi gospodarczemu

8. **ODNOTOWUJE**, że konsolidacja fiskalna i obniżanie wskaźnika zadłużenia mają podstawowe znaczenie dla przywrócenia stabilności makrofinansowej jako podstawy wzrostu i ochrony przyszłości europejskiego modelu społecznego. W obecnej sytuacji, kiedy zaufanie ze strony rynków jest ograniczone, zapewnienie stabilności budżetowej jest najważniejszym elementem służącym wzmocnieniu stabilizacji gospodarczej;
9. **UZNAJE** poczynione wysiłki i **PODKREŚLA**, że w celu zapewnienia konsolidacji fiskalnej konieczne jest pełne i rygorystyczne wypełnienie podjętych zobowiązań;

10. POTWIERDZA, że wszystkie państwa członkowskie powinny w dalszym ciągu respektować swoje zobowiązania zgodnie z przepisami paktu stabilności i wzrostu, które pozwalają automatycznym stabilizatorom działać w myśl uzgodnionej ścieżki strukturalnych korekt budżetowych, przy zapewnieniu długoterminowej stabilności finansów publicznych; Jednocześnie POWTARZA, że podczas opracowywania polityk fiskalnych trzeba uwzględnić specyfikę państw członkowskich, w tym w szczególności istniejące zagrożenia fiskalne i makrofinansowe. Z racji swojej specyficznej sytuacji państwa członkowskie korzystające z programu pomocy finansowej powinny nadal realizować cele uzgodnione w programie oraz w pełni i terminowo wdrażać środki polityczne, w tym w szczególności reformy strukturalne uzgodnione w odnośnych protokołach ustaleń. Podobnie państwa członkowskie bacznie obserwowane przez rynki w dalszym ciągu powinny realizować uzgodnione cele budżetowe i być gotowe w razie potrzeby podejmować dalsze środki konsolidacyjne.
11. POWTARZA, że wszystkie państwa członkowskie powinny utrzymywać wzrost wydatków pomniejszony o dyskrejonalne działania w zakresie dochodów poniżej średnioterminowego wskaźnika potencjalnego wzrostu PKB do czasu, gdy osiągną swój średniookresowy cel budżetowy (MTO); powinny przy tym priorytetowo traktować wydatki sprzyjające trwałemu wzrostowi i propagować wydatkowanie środków publicznych w sposób wydajny, a także realizować reformę i modernizację systemów emerytalnych;
12. W tym celu PODKREŚLA, że szczególną uwagę trzeba zwrócić na wzmocnienie zasięgu i skuteczności służb zatrudnienia oraz aktywnej polityki rynku pracy. Z uwzględnieniem kwestii adekwatności emerytur i z poszanowaniem krajowych tradycji dialogu społecznego, ważne będzie przeprowadzenie reformy i modernizacji systemów emerytalnych w celu zapewnienia stabilności finansowej, w tym m.in. w drodze podniesienia rzeczywistego wieku przejścia na emeryturę poprzez dostosowanie wieku emerytalnego lub świadczeń emerytalnych do zmian średniego dalszego trwania życia, ograniczenie dostępu do systemów wcześniejszych emerytur, wspieranie wydłużenia okresu aktywności zawodowej i wyrównanie wieku emerytalnego mężczyzn i kobiet. Chociaż emerytury państwowe będą wciąż odgrywały dużą rolę, należy w stosownych przypadkach wspierać systemy uzupełniającego prywatnego oszczędzania, by zwiększyć wysokość emerytur; należy przy tym zapewnić skuteczny nadzór nad prywatnymi funduszami emerytalnymi. Ważne będzie także zreformowanie systemów w opiece zdrowotnej służących stworzeniu tanich i stabilnych systemów, z jednoczesnym zachowaniem ich wysokiej jakości;

13. Świadoma tego, że kwestie podatkowe leżą w gestii państw członkowskich, **PODKREŚLA** fakt, że model i struktura systemów podatkowych mogą się w istotnym stopniu przyczynić do poprawy wyników makroekonomicznych, oraz że konsolidację fiskalną opartą na wydatkach można wesprzeć odpowiednimi politykami w dziedzinie dochodów; **WZYWA** państwa członkowskie, aby – w stosownych przypadkach – przeprowadziły przegląd swoich systemów podatkowych tak, by stały się one bardziej skuteczne i wydajne, m.in. poprzez: zmniejszenie niespójności; wyeliminowanie nieuzasadnionych zwolnień od podatku, wydatków podatkowych i ulg podatkowych; odciążanie pod kątem podatków zatrudnienia poprzez przesunięcie podatków na obszary mniej szkodliwe dla wzrostu; zwiększanie skuteczności poboru podatków oraz zwalczanie uchylania się od opodatkowania i poszerzanie podstawy opodatkowania; **ODNOTOWUJE** również rolę, jaką polityka podatkowa może odgrywać w walce ze zmianą klimatu;
14. **PODKREŚLA** rolę wiarygodnych ram budżetowych dla udoskonalenia procesu budżetowego i wyników budżetowych na szczeblu krajowym, zapewnienia skutecznego nadzoru i wzmacniania długoterminowej stabilności budżetowej. W tym celu państwa członkowskie powinny zapewnić terminową i skuteczną transpozycję nowej dyrektywy w sprawie ram budżetowych państw członkowskich i przyspieszyć w tym obszarze stosowne reformy, które wykraczałyby poza ustalone wymogi minimalne. Reformy takie powinny m.in. służyć zwiększeniu przewidywalności i monitorowania planowania budżetowego i wykonania budżetu, za pomocą wieloletnich krajowych ram budżetowych, wyraźnych krajowych reguł fiskalnych i skutecznych rad budżetowych.

Przywrócenie gospodarce normalnej akcji pożyczkowej

15. **POPIERA** priorytetowe znaczenie, jakie Komisja nadaje kwestii odbudowy zaufania inwestorów w unijny sektor bankowy i zapewnienia przepływu kredytowego do gospodarki realnej. Będzie to się wiązało ze wzmocnieniem pozycji kapitałowej banków oraz w razie potrzeby podjęciem środków w celu wsparcia dostępu banków do finansowania. W tym celu Rada przedłożyła 22 października swoją propozycję konsensusu w sprawie środków odbudowy zaufania do sektora bankowego, zatwierdzoną przez szefów państw i rządów 26 października. Środki te są obecnie wdrażane i Rada **PRZYPOMINA**, że dokapitalizowanie ma charakter jednorazowy i służy zwiększeniu odporności unijnych banków w systemowych na konsekwencje kryzysu zadłużeniowego; **PRZYPOMINA** również o tym, że jest zdecydowana przyspieszyć realizację tego pakietu bankowego we wszystkich jego aspektach, w tym w odniesieniu do koniecznych mechanizmów ochronnych, jak również wspierać środki mające zapewnić dostęp do finansowania i zagwarantować gospodarce normalną akcję pożyczkową. Rada zamierza uważnie **MONITOROWAĆ** rozwój wydarzeń w najbliższych miesiącach, w ścisłej współpracy z organami nadzoru i Komisją;

16. Ponadto **PODKREŚLA**, jak ważne jest zwiększenie dostępu MŚP do kredytów poza sektorem bankowym, w tym przy współpracy z Europejskim Bankiem Inwestycyjnym i poprzez rozwój efektów synergii między instrumentami dostępnymi na szczeblu UE, w tym również na podstawie inicjatyw – zarówno ustawodawczych, jak i pozaustawodawczych – propagowanych przez Komisję w jej planie działania z grudnia 2011 roku;
17. **PRZYWOŁUJE** zobowiązania, jakie grupa G-20 podjęła w odniesieniu do nowych ram regulacyjnych; wypełnienie tych zobowiązań będzie trzeba zapewnić w nadchodzących miesiącach, zwracając przy tym uwagę na to, by łączne zmiany w ramach regulacyjnych nie skutkowały nadmiernym przeciążeniem sektora finansowego UE.

Wspieranie wzrostu i konkurencyjności

18. **PRZYPOMINA**, że w obecnej sytuacji gospodarczej podstawowe znaczenie ma uzupełnienie konsolidacji fiskalnej i naprawy finansowej dobrze opracowanymi reformami strukturalnymi, które służą wspieraniu trwałego wzrostu, konkurencyjności i efektywnemu korzystaniu z zasobów, a także wspomoczeniu korekty zakłóceń równowagi makroekonomicznej; **PODKREŚLA**, że reformy strukturalne służące zwiększeniu wzrostu muszą stać się jednym z priorytetów programu politycznego we wszystkich państwach członkowskich; **KŁADZIE** przy tym **NACISK** na fakt, że w pierwszej kolejności należy przeprowadzać reformy, które przynoszą krótkoterminowe korzyści dla wzrostu i są spójne ze strategiami konsolidacji fiskalnej. W tym kontekście należy dalej prowadzić działania mające jeszcze bardziej udoskonalić ramy regulacyjne poprzez zlikwidowanie biurokracji i poszerzenie bazy wiedzy gospodarki. Reformy, które zwiększają elastyczność rynków produktowych mogą generować pozytywne dla wzrostu efekty w krótkim i średnim okresie, należy je zatem realizować;
19. **PODKREŚLA**, że państwa członkowskie powinny w pełni wykorzystywać potencjał jednolitego rynku, również poprzez usunięcie wszystkich przeszkód zakłócających sprawne funkcjonowanie wewnętrznego rynku usług. W szczególności prawodawstwo UE w obszarach takich, jak usługi i jednolity rynek energii, musi zostać szybko i w pełni wdrożone; **PRZYWOŁUJE** oświadczenie Rady Europejskiej obradującej 30 stycznia 2012 r., zgodnie z którym Rada oceni postępy w realizacji prawodawstwa dotyczącego jednolitego rynku na podstawie tabeli wyników w rynku wewnętrznego opracowanej przez Komisję; **PRZYJMUJE DO WIADOMOŚCI** wezwanie Komisji do tego, by co roku składała sprawozdanie z postępów w uwalnianiu generującego wzrost gospodarczy potencjału w pełni zintegrowanego jednolitego rynku, w tym także w zakresie sektorów sieciowych. W czerwcu Komisja złoży sprawozdanie na temat możliwych sposobów zintensyfikowania wdrażania prawodawstwa dotyczącego jednolitego rynku i poprawy egzekwowania tego prawodawstwa.

20. **PODKREŚLA** fakt, że państwa członkowskie powinny priorytetowo traktować reformy wspierające wzrost wydajności, z uwzględnieniem jego wpływu na wzrost produkcji i zdolności dostosowawczej. W strefie euro ma to kapitalne znaczenie dla zapewnienia sprawnego funkcjonowania unii walutowej. Aby wspierać konkurencyjność, reformy muszą się koncentrować na rynkach pracy, w szczególności mechanizmach ustalania wysokości płac, tak by zapewnić skuteczną korektę kosztów pracy, z jednoczesnym poszanowaniem roli partnerów społecznych i krajowych systemów kształtowania płac, jak również przy zwróceniu należytej uwagi na procesy nadrabiania zaległości. Odpowiednie mechanizmy ustalania wysokości płac również mają swój udział w zmniejszaniu bezrobocia poprzez wspieranie mobilności pracowników i ułatwianie relokacji pracy pomiędzy sektorami i wewnątrz nich, zwłaszcza relokacji z sektorów chronionych do sektora towarów i usług podlegających wymianie handlowej, a także relokacji geograficznej. Reformy systemów ulg podatkowych służące pobudzeniu tworzenia miejsc pracy oraz reformy nadmiernie sztywnych przepisów dotyczących ochrony zatrudnienia, mające ułatwić dostęp do rynku pracy, w szczególności młodym ludziom, i zmniejszeniu segmentacji również mogą wspierać procesy dostosowawcze.

III WSPIERANIE MOTORÓW WZROSTU NA POZIOMIE UE

21. **PRZYWOŁUJE** konkluzje Rady Europejskiej obradującej w październiku 2011 roku, zgodnie z którymi Rada powinna we współpracy z Komisją podjąć kroki gwarantujące, że działania na szczeblu UE w pełni wspierają wzrost gospodarczy i tworzenie miejsc pracy.
22. **PODKREŚLA**, że działania na szczeblu unijnym mogą z pożytkiem wspierać i uzupełniać działania na szczeblu krajowym, w związku z czym **RAZ JESZCZE PONAWIA** apel do Komisji, by kontynuowała unijne działania wspierające potencjalny wzrost, miejsca pracy i konkurencyjność, zwłaszcza w obszarze Aktu o jednolitym rynku i jednolitego rynku cyfrowego; **ZACHĘCA** do przyspieszenia prac nad 12 kluczowymi działaniami określonymi w Akcie o jednolitym rynku, z nadaniem pierwszorzędного znaczenia tym działaniom, które mogłyby natychmiast pobudzić wzrost; **POPIERA** przy tym prace Komisji służące propagowaniu inteligentnych regulacji UE oraz zmniejszeniu obciążenia administracyjnego i zredukowaniu biurokracji;
23. Rada **PRZYPOMINA**, że dyrektywa usługowa powinna zostać w pełni wdrożona i że należy znieść nieuzasadnione ograniczenia i bariery nałożone na usługi świadczone przez podmioty gospodarcze innym podmiotom gospodarczym, usługi specjalistyczne, zawody regulowane, sektor detaliczny i sektory społeczne; **POPIERA** także przeprowadzenie sektorowego testu wydajności oraz określenie środków następczych z myślą o urzeczywistnieniu prawdziwego wewnętrznego rynku usług;

24. **PODKREŚLA**, że unijny budżet powinien – za pomocą odpowiedniego uszeregowania priorytetów i w ramach uzgodnionych pułapów – skoncentrować się na inteligentnym, trwałym wzroście gospodarczym sprzyjającym włączeniu społecznemu, na miejscach pracy i konkurencyjności. Unijne fundusze strukturalne powinny być skuteczniej i wydajniej wykorzystywane w państwach członkowskich, aby wspierać ten nowy główny punkt zainteresowania w postaci wzrostu i miejsc pracy. Unijne instrumenty także powinny przyczynić się do zwiększenia wydajnego wykorzystywania zasobów w kontekście wspierania zielonej gospodarki;
25. **PRZYPOMINA**, że konieczne jest wzmocnienie zewnętrznego aspektu jednolitego rynku oraz zwiększenie spójności i komplementarności wewnętrznych i zewnętrznych polityk UE. W centrum uwagi powinno się znaleźć wspieranie wolnego, uczciwego i otwartego handlu. Trzeba popierać międzynarodowy dialog na temat regulacji dotyczących norm, standardów i praw własności intelektualnej.
